Nō

sēdm auctoritatē q̃ dicit q̃ multū adiuat
ad vtilitē vniū lacessim. Et ī vnū vtilitū
quibz dicit. Vtilit agite distincte debet
eā seruare. ut ex h' fiant ī vtilitib' glōsiōes
q̃ q̃to pugna grauior tāto victoria glo
riosior. Licet caro multa possit tū ī
dum simulat se impotentē ut sic assēt
q̃d' capit. ut tritūphē. Et sic vulpes que
ī orto se silēt mortuā ut possit capere
gallinā. et id' nō est passim credendū ſz
cauendū ne decipiat. Iuche. vij. Ab ea
q̃ dormit ī sinu tuo scilicz cōcupiscēcia
carnali custodi claustra salicz clausu
rā oēs tui ne scilicz eādē facile apias.
Et vētere est sic malā episcopi qui pau
racionē q̃ sēl' accipit iterz erigit licet
nō hēat iuēcā. Et id' sicut clerici ppē
hoc resistūt epō ī p̄ma recepcōe sic
faciendū est vētri a bono viro. Iob. vj.
Vocē eractoris scilicz vētris ñ cauēdū.
Et ppē hz iuēcā ī homīē silī et caro. Debz
eū sibi homo suā nēcitātē sicut ī edū
duo nobiles habēt iura sua ī eorū cast.
Cōsueuerī autē hmōi nisi bñ cōcor
dent multū cauēre ne alter acquirat.
ī iure altij. Cū q̃ caro et ppē sibi iuēcē
adūsant. q̃to debet cauere ppē ne caro
alij sup eum. Certū est ēi q̃ hō ñ debz
carnē vicinā sēdm volūtatē suā sēd
solū sēdm necēcitātē. Iuxta illud Ro. vij.
Debitores sumus carni. nō ut sēdm car
nē viuamus id est p volūtatē carnis.
Et ideo valde cauendū est ne vlt' nū
tatē carni aliq̃ mīstret' ne ex h' caro
sibi iura sua in homīē ampliet sup
ppm. Et ex ordinarie recreacōes q̃ ppē
cursū q̃suetū mēdū recipiūt' solent
gnare īfinitates Et xxi. Vigilia et
colem et tortura viro īfirmato. glosa
id est gulosō. Ptēa cū q̃suetudo facit
hoīem potēciorē Iux illud q̃d' male
fers assuēsce et feres. Et cōtrario īcrep
cio q̃suetudinis fit minus potentem
Et ideo fragētibz facile abstinencias
ſz est difficilius ad q̃suēta redire sicut
probatū est in multis. Et hmōi dispē
sacōes mīt' nūpūt p̄ sp̄itōes dominij q̃d'
ex q̃suetudīe gēnina acq̃rit ppē super

carnē. Huiusmōi āt mīt' rupciones p̄ sp̄i
tōnū solent cauēri. Cū ig' hmōdi
ī creacōnes et īfinitates cōpales ge
nerēt et difficultates inducant ī hijs
q̃ sustinere oportet. et dominū spūs
mīt' rūpant q̃ tum sūt timende et ca
uende. De discreto seruāda ē in absti
nēcijs Capīm Quinquagesimū sēdm.
Scienda'tū q̃ licet abstinēcie dist
te sint obseruāde. tū sp hīnda est
in hijs discreto. Et cauendū ne quis
minus et hoc ppue apd' frēs. et īone
sdetatis. et īnōē pauptatis. et racione
officij. Cū eū quib affligit carnē in
discrete inīrit mēdū infinitatem et
īpotenciā p quā reddit' alijs onēdsz.
prudētib autē animi est alijs ab hjsmōi
onere p̄cauē. Iuxta illd' Corinthij. Si
ne onē me vobis suauis et suabo. Et cū
alij' hac occasione tēnt īfinitatē oz
pluries expōsitis p eo fieri q̃d' cauēdū
est diligent' ubi est pauptas. Exē.
ī vita sūm de quodā pauperē qui de hē
mita frēs cpt frēbat abstinēcias
plēs q̃ ante. Et requisitus q̃re. rēdit.
q̃ cū erat ī deserto obseruabat corpus
suū ut poterat bono mō. cogitās q̃ si
īfirmaret' nō hzēt necessaria. In epātu
autē nō timebat hoc qz ī illo pate e
rant sibi q̃dlacōes in oī īfirmitate
sua. Et prudētib viatoribus q̃ hz facere
multas dietas est cū multa diligē.
equū suū custodire. q̃ultomagis vīo
qui hz ī p̄dicacōe. vel alijs ptmētibz
ad actiuā vitā assidue occupari. ca
uendū est ne deficiat ei equus ppī corpus.
Si ei deficit equus viatoris ppē aliū fieri.
ul' ipm relīquēdo pedes ire ul' alij' casto
diā eius cōmittē. hic vō nō sic. Corpus
aliud nēo sibi acquirē pōt nec ipm re
linquēre. nec sic alij custodiendū cōmittē.
qū et ipm eidem oporteat seruire. Iō
dicebat psalm. Fortitudinē meam.
scilicet vires corporis mei ad te custodiā.
ppē hoc eādē notabilit' dicit augustinus
carnem domandā scilicet ne lasciuiat
ut pullus īdomitus. ne rebellet ut seruus
malus. ne desuēiat ut fera crudel' ppē

hoc dicit q̃ iuōs ī moralib' p abstinēcia vi
cia extinguenda nō caro. et tūto q̃s si
bi debet pesse moderamē ut et ad culpā
caro nō suplicat. et tū ad effectū rēnudis
in ope subsistat. Hīc est q̃ viri mēdū so
lent illas abstinēcias libenius facere q̃ et
parū nocant corpi. et tū multū valent
ad vtilitem. ut sunt abstinēcie a fructib'
contrijs sue cōpleriom. nō solū ppē sāi
tatem ſz et ppē virtutē ab herbis et fruc
tibz crudis. a salsis aliquibz a multitu
dine ferculoz. a cibis suptuosis et a cu
rose paris. ab eēordinarijs comestiōi
bus. ab oī notabilitate et potu et silibz
multis. p q̃ et vicia carnis domāt' nec
ledit' corporalis valitudo. De religiosis val
de cauēdū est ab oī nota cura vmū et de
malis q̃ pueniūt eis spālit'. Capīm. liij.
Quando q̃ q̃ius augij īponat ab
stinēcia tam esce q̃ poti. tū omī
religioso cauendū est specialit' ab excē
su cēa potū ad q̃d' st' multa īductiua.
Sarmacei ei sēdm legē suā ppetuo ab
stinēt a vino. Et in veteri lege nūq̃ bi
bebāt vinū. Iere. xxxv. Et nazarei tpe
q̃ seracōis sue non bibebant vinū vel
aliq̃d q̃d' possz inebriare. Iud. vi. Cū āt
heroia fiant ab eis ppē falsam religio
nē vel figurā mīē religionis. q̃ rephē
sibile est īnīis religiosis excessū īvino.
Et sicut narrāt historie karoli q̃ non bi
bebat nisi ter ī mensa. Lodowicus rex fīi
oz ī vase de quo bibit d' habuisse sig
num usqz ad q̃d' mīstrabat' ei vinū et
residuū totū implebat' aqua. et ē fere
ī eadem q̃titate cū vino. In ūgno apulē
ubi ē mariā copia vini ī multis ca
rijs nobiliū mīstrat' ī mensa vinum cū
tibz vicibz et īcēto nūo p mensuras.
Si vō hoc faciūt seculares q̃ita verecū
dia est q̃ religiosi excedāt ī potu. Ideo
d' ysaie xij. Erubescē sydon aut mare.
pōit autē multa esse rephensibilia in
religiosis cēa potū vini. Vnū est cura
q̃titatē. Iō d' Thīo. v. Modico vino vte
Bridg ad mōchos. Si tū nob' placet
auctas aplī de bibēdo vino obsecro ne
tradatis oblīuioni q̃ dicit modico. Ali'd

est cēa fortitudinē vini. d' in gestio gua
li. Polam sibi vinū tēperet. et se vino q̃
tomachis hoc faciendū religiosis Ex
xxxi. Dz sufficiēs est hoī vinū erigūū
id est debile sicut dicit in vulgari. Aliud
est cura varietatē vinoz. Et q̃ nō sue
mūt' cēa apd' gētiles q̃ ī nobilissimo
cōuiuio q̃d' vnq̃ repiebat' frīn apud
eos. de quo ī hester. i. Illustrata fuerit
vna diuisa ſz vnū eidem habundās
mīstrabat. nō vna ut d' hester primo.
Dz indecēs est igit' religiosis non ēe
ēntos vno vino ſz varietates non
paucas q̃ q̃ūque ī vino quinto. Aliud
ē cēa p̄opositē. Nō cū est vni religio
si ī haustu vini pēcū ponē. vī multi
pauperes pūt q̃modē sustentari p die.
Vīn vor illa sāp sēdo. vino p̄osō
nos impleamus. nō est bonoz ſz hoīm
pessiōz. Aliud est cēa ēordinarias
potacōes q̃ solent fieri certis ordīē
comedēdi uel bibēdi. Si cū equus et
asīus nō adaquāt' nisi ēcis horis. q̃
indecens est vno religiosō tota die
bibē mō hic mō ibi. Qui huiusmōi sūt.
st' illi mōnātes ī vino. de quibz d' prōb'
xxij. Cui ve cēa ūne hijs qui morant'
in vino. Aliud est cēa ūba. Sūt cū
aliqui q̃ fere p totū mēdū mensam
loquūt' de vinis et pōnibz. et abscīb'
dicētes. hoc esse tale et illud cē tale et
huiusmōi. Quidā miles religiosū cū
essz ī mēsa cū quibusdā spīritualibz
viris q̃ multū loqbant' de vino. dixit
pro deo k̄m ñ loquam nō tūm de vinis
ſz bibam. de meliori sz tot ūbis. Ali'd
est cēa subtilitatē iudicādi de vinis.
Sūt cū quidā q̃ scīūt ita subtilit' iū
dicare de valore vinoz et cōdicōē q̃
essent ingrēi ī illa arte. Cuo contra
uenit' de antiq̃ religiosis q̃ bibebāt
mēdū oleū. p vino adeo habebant
sensū mortificatos ad modū kerzel
lai q̃ dicit. Regū xix. Nūq̃ vigent
sensū mei ad discernendū mīt' suaue
et amarū. Friend' est cēa q̃ vinū abu
tētibz eo multa sōlz fiē mala. q̃ sūt
gēra valde religiosis honestū. Ne

Nō

Nō

Nō

Nō.